

- fastställa att rättsverkningarna av ovannämnda förordning, och av de genomförandebestämmelser som antagits med stöd av denna, ska fortsätta att gälla till dess att nya rättsakter som antagits i enlighet med fördraget vilka ersätter förstnämnda förordning, inom en skälig tid har trätt i kraft, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen yrkar ogiltigförklaring av artikel 1.1, och artikel 1.4 såvitt denna inför en ny artikel 4b, i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1289/2013 av den 11 december 2013 om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav. För det fall domstolen skulle finna att ovanstående bestämmelser inte kan särskiljas från övriga delar av den omtvistade förordningen, yrkar kommissionen i andra hand ogiltigförklaring av förordningen i dess helhet.

Kommissionen anser att ovannämnda bestämmelser är oförenliga med artiklarna 290 FEUF och 291 FEUF i den mån de föreskriver användningen av delegerade akter, eftersom de delegerade akterna i fråga inte kompletterar eller ändrar lagstiftningsakten, utan genomför den.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 74.

**Överklagande ingett den 4 mars 2014 av Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA
av den som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 13 januari 2014 i mål T-134/12,
Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT mot kommissionen**

(Mål C-102/14 P)

(2014/C 135/30)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA (ombud: advokaten M. Jiménez Perona)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut (andra avdelningen) av den 13 januari 2014 i mål T-134/12, angående rättegångshinder för talan om ogiltigförklaring, i dess helhet, eller
- i andra hand, upphäva delar av beslutet:
 - den del av beslutet som avser stöd till de projekt som anges på första sidan i talan om ogiltigförklaring,
 - den del av beslutet som avser att yrkandena om ersättning för projektet *Bey Watch* inte kan prövas i sak,
 - den del av beslutet som avser att yrkandena om ersättning för projektet *Indect* inte kan prövas i sak, och
 - den del av beslutet som avser att yrkandena om ersättning för övriga projekt inte kan prövas i sak,
- återförvisa målet i dess helhet till tribunalen för prövning i sak, eller
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen i de delar som domstolen finner lämpligt för prövning i sak, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande instans och dem i mål T-134/12, som avser samma grunder för talan.

Grunder och huvudargument

Tribunalen bedömde de faktiska omständigheterna felaktigt vid bevisvärderingen i det överklagade beslutet, genom att den underlät att beakta vissa handlingar som sökanden gett in till stöd för sin talan. Tribunalen förbisåg, enligt sökanden, faktiska omständigheter, utelämnandet och handlingar av stor betydelse för motiveringen av beslutet.

Tribunalens bevisvärdering i det överklagade målet utgör felaktig rättstillämpning, eftersom endast artikel 272 FEUF och inte artikel 263 FEUF är möjlig grund för talerätt.

Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den inte beaktade att kommissionen förledde sökanden att göra fel, då debitnotorna framställdes som en slutlig rättsakt som kommissionen antog med utövande av sin egen behörighet och därmed kunde överklagas. Tribunalen åsidosatte också likhets- och icke-diskrimineringsprinciperna i artiklarna 20 [och 21] i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Tribunalens bevisvärdering i det överklagade beslutet utgjorde felaktig rättstillämpning genom att inte beakta de faktiska omständigheter, utelämnanden och handlingar som angavs i inledningen i sökandens ansökan.

Tribunalen gjorde sig också skyldig till felaktig rättstillämpning när den bedömde bristen på motivering och att kommissionen inte ens kommenterat stora delar av de påståenden sökanden fört fram i dess talan om ogiltigförklaring.

Vidare utgör tribunalens bevisvärdering i det överklagade målet felaktig rättstillämpning och felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, vad gäller avvisning av begäran om ersättning avseende projektet *Bey Watch*, vilket riskerar dess genomförbarhet. Sökandens har visat att yrkandet om utomobligatoriskt skadestånd är välgrundat och att samtliga villkor enligt gemenskapens rättspraxis för att ansvar ska föreligga är uppfyllda.

Tribunalens bevisvärdering i det överklagade beslutet utgör även felaktig rättstillämpning såvitt avser avvisning av begäran om ersättning beträffande projektet *Indect*, eftersom tribunalen fann att den enda vägen att väcka talan var att väcka talan om kontraktuellt ansvar, fastän talan om utomobligatoriskt ansvar enligt gemenskapens rättspraxis är den enda möjliga vägen att utkräva ansvar av kommissionen för bristande motivering.

Slutligen utgör tribunalens bevisvärdering i det överklagade målet felaktig rättstillämpning och felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, vad gäller avvisning av begäran om ersättning avseende övriga projekt, eftersom tribunalen utsträckt sin egen behörighet som om den kunde agera *ex officio*.

Talan väckt den 10 mars 2014 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Sverige

(Mål C-114/14)

(2014/C 135/31)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Enegren, L. Lozano Palacios)

Svarande: Konungariket Sverige

Yrkanden

Kommissionen yrkar att domstolen ska:

- fastställa att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 132.1 a och 135.1 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt genom att inte undanta posttjänster som tillhandahålls av det offentliga postväsendet och därmed förenade varuleveranser från mervärdesskatteplikt samt genom att inte undanta tillhandahållande till nominella värdet av frimärken giltiga för posttjänster inom landet från mervärdesskatteplikt.
- besluta att Konungariket Sverige ska ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska kommissionen har väckt talan mot konungariket Sverige enligt artikel 258 FEUF på följande grunder.

Artikel 132.1 a i direktiv 2006/112 anger att medlemsstaterna ska undanta tjänster och därmed förenade varuleveranser som tillhandahålls av det offentliga postväsendet från skatteplikt.